



בש"פ 8175/18 - חאלד הסי, מוחמד הסי נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 8175/18

לפני:

כבוד השופט ד' מינץ

העותרים:

1. חאלד הסי
2. מוחמד הסי

נ ג ד

המשיבה:

מדינת ישראל

עתירה לגילוי ראיה חסויה

תאריך הישיבה:

ט"ו בטבת התשע"ט (23.12.18)

בשם עותר 1:

עו"ד יחיא סעאדה

בשם עותר 2:

עו"ד ליל פטישי; עו"ד אורי דייגי

בשם המשיבה:

עו"ד רוני זלושינסקי

החלטה

לפני עתירה לגילוי ראיה חסויה לפי סעיף 44(א) לפקודת הראיות [נוסח חדש], התשל"א-1971 (להלן: פקודת הראיות).



הרקע לעתירה

1. ביום 4.10.2018 הוגש נגד העותרים כתב אישום (מתוקן) המייחס להם עבירות של מתן שירות לארגון טרור לפי סעיף 23 לחוק המאבק בטרור, התשע"ו-2016 (להלן: חוק המאבק בטרור או החוק) ופעולה ברכוש טרור לפי סעיף 32 לחוק, זאת לאחר שעל פי החשד השניים השתתפו במשט מחאה (עותר 1 - בשני משטים) נגד המצור על רצועת עזה, אשר אורגן והופעל על ידי ארגון החמאס.
2. באותו יום ניתנה על ידי שר הביטחון "תעודה בדבר ראיות חסויות" לפי סעיף 44(א) לפקודת הראיות, על פיה יחול חיסיון על מידע מתוך חומר החקירה שיש בו כדי לחשוף פרטים חסויים בנוגע לשירות הביטחון הכללי - מקורות מידע לרבות תוכן מידע שיש בו כדי להביא לחשיפתם; שיטות ודרכי פעולה לרבות תוכן מידע שעלול להביא לחשיפתם; אמצעים טכניים של שירות הביטחון הכללי המשמשים להשגת חומר מודיעיני וחומר חקירה; זהותם של עובדי שירות הביטחון הכללי; רשימת החומר והמידע החוסים תחת התעודה. כמו כן, שר הביטחון הביע את דעתו בתעודה כי מסירת ראיות ופרטי מידע הנוגעים לעותרים בנושאים אלו עלולה לפגוע בביטחון המדינה.
3. לאחר הוצאת תעודת החיסיון והעברת חומר החקירה לידי הגנה, הועברה לידי בא-כוח עותר 1 פראפרזה מתוך החומר החסוי, על פיה "במהלך חקירתו התבטא הנדון בפני מי שאינו איש מרות, כי אין לו כל קשר לארגונים".

העתירה לגילוי ראיה

4. באי-כוח העותרים עמדו על כך שמהפראפרזה עולה כי ישנה סבירות גבוהה כי הודאות העותרים מהן עולה שידעו על מעורבות החמאס בארגון המשט היתה תוצאה של הליך סוגסטיה (השאה) שעברו בחקירתם. בעתירתם נתבקש הסרת החיסיון לגבי כל אמירה שנאמרה על ידי למי "שאינם אנשי מרות", ולכל אמירה של מי ש"אינם אנשי מרות" שנאמרה בפני העותרים, בנוגע למודעות העותרים בקשר למעורבות חמאס במשטים בהם השתתפו. נטען כי המידע החסוי נחוץ לצורך הגנת העותרים, שכן העותרים כלל לא היו מודעים לכך שהמשטים אורגנו על ידי חמאס, כאשר גרסאות הקושרות את חמאס למשטים נשמעו מפיהם רק לאחר התקדמות החקירה באופן המצביע על כך ששוכנעו לומר כן. משכך, ונוכח העובדה שהחקירות אינן מתועדות, ישנה חשיבות רבה לקבלת מלוא המידע הנדרש.
5. מנגד, בא-כוח המשיבה הבהיר במהלך הדיון שהתקיים לפני, כי אין בחומר החסוי אינדיקציה שיש בה כדי ללמד על חוסר מודעותם של העותרים לארגון המשטים על ידי חמאס או לקיומו של הליך שכנוע שהתרחש במהלך החקירה.

דיון והכרעה

6. לאחר שעיינתי בטענות העותרים, שמעתי את טיעוני הצדדים בדיון שנערך לפני ועיינתי בחומר כולו - הן בחומר הגלוי (שהוגש לי על פי בקשתי לאחר הדיון) והן בחומר החסוי - הגעתי לכלל מסקנה כי דין העתירה להידחות.
7. כידוע, לפי הוראת סעיף 44(א) לפקודת הראיות, מסירת ראיה חסויה לידי ההגנה במשפט פלילי תיעשה,



רק כאשר הראיה עשויה להועיל להגנת נאשם ומידת התועלת שבה להגנה עולה על העניין שיש לא לגלותה, או שהיא חיונית להגנת נאשם. המבחן שנקבע בפסיקה לחיוניותה של ראיה להגנתו של נאשם הוא, האם יש בה "פוטנציאל מזכה", היינו האם באפשרותה לעורר ספק סביר באשמתו (ראו למשל: בש"פ 966/18 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 6 (1.3.2018)).

8. לא מצאתי כי החומר החסוי כולל ראיות חיוניות להגנת העותרים או כי יש בחומר כדי להצביע על הליך סוגסטי שעבר על העותרים במסגרת חקירתם. כמו כן, בפראפרזה שהעבירה המשיבה יש משום איזון ראוי בין הצורך לסייע לעותרים בהגנתם לבין האינטרס הביטחוני אשר עומד ביסוד החיסיון. הדברים מתחזקים נוכח העובדה שכל הזכ"דים המתעדים את חקירותיהם של העותרים הינם בגדר חומר חקירה גלוי, ועל פי התרשמותי תוכנם תואם את חומר החקירה בכללותו.

9. בשולי הדברים יצוין כי העותרים הפנו הן בטיעוניהם שבכתב והן בטיעוניהם שבעל-פה להחלטת בית המשפט המחוזי בבאר שבע (השופט א' ביתן) בעמ"ת 8986-09-18 מיום 15.10.2018 במסגרת ערר שנדון על החלטה לעצור עד תום ההליכים המשפטיים נגדם. משלא מצאתי כל רלוונטיות להחלטה זו בנוגע להליך המתנהל לפני, אינני מוצא לנכון להידרש לה.

ניתנה היום, י"ז בטבת התשע"ט (25.12.2018).

ש ו פ ט